

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 5.6.2013

Číslo: Ročník 23 (2013), Číslo 2

Sekce: Naše téma

Název článku: Stěhování knihovnické – aneb Jak připravit a přepravit fond do Vertexu

Autor: Helena Potůčková

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20130202>

Stěhování knihovnické – aneb Jak připravit a přepravit fond do Vertexu

Helena Potůčková

Po zpracování všech projektů stavba probíhala velice rychle. Měli jsme samozřejmě jasno, které půjčovny a jaká pracoviště se tam přemístí - kromě všech pracovišť v Tomkově ulici to byla ještě pobočka Pražské Předměstí, Eliščíno nábřeží, kde bylo dočasně umístěno dětské oddělení, a také pobočka Labská ve Veverkově ulici s oddělením jak pro dospělé, tak pro děti. Představa, že budeme slučovat všechny fondy těchto pracovišť, byla hrozná, a to jsme ještě navíc měli „v zádech“ dvě skladiště mimo Hradec Králové, a to na Dolním Přímu a ve Starých Nechanicích.

Nakonec ke zrušení pobočky Labská nedošlo, protože komise místní samosprávy se postavila proti jejímu zrušení. Jsme rádi, že se pobočka nemusela zrušit, protože stále vykazuje velmi dobré výsledky. Pro nás knihovníky však tato pozitivní zpráva znamenala další práci navíc – museli jsme fond, který byl již připravený pro skladiště Vertexu, deaktivovat.

Práce se proto rozběhla na dvou frontách – jednak se začalo s velmi důkladnou aktualizací fondu ve skladech, celý fond skladu Dolní Přímu byl převezen do ústřední budovy a zde se přestavovala lokace těchto dokumentů, část se vyřadila, vše co, zbylo, bylo opatřeno čárovými kódy, polepkami na hřbety knih a přebaleno. Další část byla převezena do prostor bývalých kanceláří Studijní a vědecké knihovny v Palackého ulici a opět se provedla aktualizace, označení čárovými kódy a ochrannými elektromagnetickými páskami. Abychom mohli pracovat s EM páskami, muselo být (jen tak mimochodem) vypsáno výběrové řízení na dodavatele pásek, branek a deblokátorů.

Když jsme měli hotový sklad na Dolním Přímu, nastoupili jsme na sklad ve Starých Nechanicích. A opět stejný kolotoč, kontrola správnosti záznamů, vyřazování z poboček a připisování do fondu Tomkova – to byla totiž základní podmínka - ve skladu Vertexu nebude jiný fond než Tomkova a Pražské Předměstí (dětský fond Eliščíno nábřeží byl fondem Pražského Předměstí – dětské). Fond dětské literatury, který byl ve skladu a byl řazen dle signatur, musel být kompletně roztríděn pro volný výběr (naučná dětská a beletrie dětská, naučná literatura pak dále podle jednotlivých tříd, beletrie podle abecedy, a to ještě do abecedy barevně rozlišené podle věkových kategorií). Naopak fond pobočky s klasickým fondem a volným výběrem jsme museli znovu roztrídít podle signatur, protože byl určen do skladu. Podotýkám, že velká část příprav probíhala za běžného plného provozu - aktualizace, čárové kódy, polepky, EM pásky, přebalování a vyřazování. Abychom měli jistotu, že nám po odpisech sedí skutečný stav fondu a stav uváděný počítačem, ještě jsme to všechno „přejeli revizí“ a drobné nedostatky odstranili.

Velmi důležité bylo zásadní rozhodnutí – jak dlouho budou půjčovny, které se přestěhují, pracovat a kdy se nová knihovna otevře. Nakonec jsme pobočku Pražské Předměstí zavřeli posledního října a ostatní až těsně před vánočními svátky (20. 12. 2012). Koncem roku se také velmi podrobně (doslova po dnech) rozpracovával plán stěhování (odkud-kam a kolik metrů denně) a zároveň probíhalo výběrové řízení na stěhovací firmu.

Teď se posuneme kousek dál do Vertexu. Podařilo se přesvědčit zřizovatele, že se musíme začít stěhovat do skladů s kompaktními regály dřívě, než bude dokončena montáž nábytku. Myslím, že každá knihovnice či knihovník si umí představit, co práce znamená stěhovat knihy, ale představit si, co to znamená rozbalit 17.000 zářezek (opravdu, to není překlep – skutečně jich bylo 17.000), tak to ani náhodou. Už po první stovce nevíte, jak máte stát, sedět nebo klečat.

Před samotným stěhováním se ještě muselo zajistit povolení parkování pro stěhovací firmu v Tomkově ulici, Pražském Předměstí a v Palackého ulici. Přesně změřit a spočítat metry, které se budou stěhovat, označit si

regály ve skladech, v půjčovnách. Zároveň probíhala výběrová řízení dodavatele na výrobu plastových nosičů, nápisů do nosičů, polepek s označením regálů, abeced do regálů, na dodavatele již zmíněných zářezek do regálů a na stěhovací firmu.

Samotné stěhování bylo rozděleno do 3 etap. Celkem bylo potřeba přestěhovat 5.548 běžných metrů (cca 340.000 dokumentů), z toho 3.153 m v I. etapě a 2.395 m ve II. etapě. Vše se skutečně stihlo tak, jak bylo naplánováno. Kombinovali jsme stěhování cik-cak bez zbytečných prostojů a vše se stíhalo zařadit. Samozřejmě tomu maximálně pomohla i profesionalita pracovníků stěhovací fy Stahl. Problémem byl sklad fondu v Tomkové ulici. Kdo trošku zná stavební dispozici bývalé hlavní budovy, ví, že sklad byl velmi špatně přístupný v půdních prostorách. Výtah byl zavržen, protože jezdil pomalu a moc se tam nevešlo, takže to „stěhováci“ vše odnesli na stěhovacích vozících ručně. Energii jim děvčata dodávala nejen úsměvem, ale i ranní kávou a domácími cukrářskými výrobky.

Ve Vertexu na chodbě ve II. nadzemním podlaží vznikla hodně velká hromada, kterou bylo potřeba rozdělit na naučnou a beletrii. Tak nám z jedné hromady postupně vznikly hromady dvě J. A pak už konečně se knihy začaly dávat do regálů. Beletrie se pořadzovala abecedně, naučná literatura podle MDT. Vzhledem k tomu, že v bývalé půjčovně bylo na jednotlivé skupiny málo místa, přistoupilo se v naučné literatuře v některých třídách k pořadzoování podle signatur, což nám usnadní práci při hledání určitého titulu. My i naši čtenáři si musíme zvykat na to, že velký volný výběr má svoje pravidla – což v praxi znamená, že čtenáři jsou žádáni, aby vyjmuté dokumenty nevraceli sami zpět, ale nechávali na knižních vozících nebo v koších, které jsou zavěšeny na regálech.

První etapa – příprava knihovního fondu na stěhování - byla dokončena 19. prosince. První část druhé etapy – vlastní stěhování fondů - proběhlo ve dnech 7.–17. ledna. Ve druhé části proběhlo stěhování výpočetní techniky, provozní dílny, části vybavení kancelář a skladů, vybavení poslechového studia a agendy 35 pracovníků knihovny. Celá druhá etapa byla ukončena 19. února.

Zbýval měsíc do otevření knihovny. Část fondu se ještě rychle na místě přebalovala. Pracovníci půjčoven připravovali čtenářské legitimace s novým logem knihovny a všemi kontakty. Rovněž byla nově upravena otevírací doba celého komplexu. Před otevřením byl také ještě zapotřebí generální úklid, který jsme pojali jako „happeningovou“ akci. Ani tak to moc příjemné nebylo, protože byla zima a chumelilo. Dnes je již úklid zajištěn firmou, která vzešla z výběrového řízení. Dále se museli všichni pracovníci naučit základní činnosti u centrálního pultu. Myslím si, že půjčování a vracení zvládneme, ale každý se orosí při představě, že dojde k nějakému alarmu – např. požární hlásič požaduje provést úkony, které zabrání rychlému výjezdu hasičů při planém poplachu, nebo při opravdovém poplachu.

Byla to náročná akce, ale celá knihovna si s ní poradila. Já jsem se vám snažila popsat pouze stěhování, za které jsem zodpovídala. Pracovalo se samozřejmě na dalších, stejně důležitých úkolech, které bylo potřeba zajistit – namátkou - kavárna, vybavení a ozvučení galerie, příprava nových tiskovin a tiskopisů, propagačních materiálů, komunikace se sdělovacími prostředky atd. atd. Nad vším bděla naše paní ředitelka Mgr. Barbora Čížinská. Vždy usměvavá, chápající, vstřícná. Už kvůli ní, protože nastoupila do opravdu rozjetého rychlíku, jsme se všichni snažili jí práci co nejvíce ulehčit a nezatěžovat ji zbytečnými problémy.